

αίμα. Τοῦ Τεσακέ ἡ πληγὴ εἶναι βεβαία, καὶ ἡ ἄρ-  
κτος δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἴδῃ, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς μένῃ κει-  
τόμενος.»

Ἐν τῇ μεταξὺ εἶχεν ἀνάψει ὀλίγην ὕσκαν, ἔπειτα  
δὲ ἔσχισε τεμάχιον ἐκ τοῦ κυνηγετικοῦ του χιτῶνος,  
καὶ ἰδοὺ φῶς ἱλαρὸν ἀνέλαμψε καὶ πάλιν περὶ ἑαυ-  
τούς. Ἐπειτα παρετήρουν ποῦ ἔκειτο ἡ ἄρκτος, καὶ  
εὗρον πυκνάς καὶ μελανὰς σταγόνας αἵματος, ἐνθα ὁ  
Τεσακέ εἶχε πληγῶσαι αὐτήν, καὶ ἐκείθεν τὸ αἷμα εἶχε  
ρεύσει καθ' ὅλον τὸ σπῆλαιον. Ὁ Ἰνδὸς ἦτο αἱματό-  
φυρτος· ὁ δὲ Βέρνερ ἠτοιμάζετο νὰ γεμίσῃ καὶ πάλιν  
τὸ ραβδωτόν του, ἀλλ' ὁ Τεσακέ ἐκώλυσε αὐτόν.

«Ἡ βολὴ ἦτο ἀπὸ τὰς καλὰς,» εἶπε, καὶ ἐὰν τὸ  
αἷμα δὲν ἔρρευσε ἐνθὺς, τὸ ἐγχειρίδιόν μου τοῦ ἦνοι-  
ξε δρόμον. Δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην.»

«Διατὶ ὅμως ἔσθες τὸ φῶς, Τεσακέ; ἡ μετρία του  
λάμψις, βεβαίως, δὲν σοῦ θαυμάζει τοὺς ὀφθαλμούς.»

Καὶ μήπως ὁ ἀδελφός μου ἠξεύρει πόσον καιρὸν θὰ  
μείνωμεν εἰς τὸ σπῆλαιον; Ἐὰν ἡ ἄρκτος ἔπεσε εἰς  
τὴν στενὴν διόδον, ἡ ὁποία εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ  
βαράθρου, ὁ ὑψηλὸς ἄνθρωπος ἔξω εἰς τὸ πῦρ, θὰ ἴδῃ  
τὸν ἥλιον ν' ἀνατελῇ καὶ νὰ δύσῃ πρὶν ἐπιστρέψω-  
μεν εἰς αὐτόν.»

ὦ, ἀνάθεμά την! εἶπεν ὁ Βέρνερ, δὲν τὸ ἐσυλλο-  
γίστην αὐτό. Ἐὰν μένῃ ἐκεῖ, εἴμεθα ἀποκλεισμένοι.

Ἀ! αἰσθάνομαι τὸν ἀέρα, ὡς νὰ ῥίνηται τώρα πυκνό-  
τερος. Ἐλα, Τεσακέ, ἄς κάμωμεν γλῆγωρα. Δὲν θὰ  
ἡσυχάσω, ἕως οὗ ἴδω ποῖα εἶναι ἡ τύχη μας.»

Σιωπηλῶς οἱ δύο ἄνδρες εἶπον πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν  
ἦλθον, καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν ἄβυσσον μὴ εὐρύτες τὴν  
ἄρκτον, ἂν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τεθρομβωμένον αἷμα,  
τὸ ὁποῖον παρετήρησαν, εἰδείκνυνε, ὅτι ἦτο καίριως  
πληγωμένη, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κῆται μακράν.

«Θὰ ἦτο ἐμπαιγμός,» ἐψιθύρισε ὁ Βέρνερ, ὅστις ἔρ-  
πων παρηκολούθει ἡδὴ τὸν Ἰνδόν, «ἐὰν ἔπεσε ἐντὸς  
τοῦ βαράθρου, διότι θὰ ἐρέναμεν μὲ τὴν χαρὰν, καὶ  
νὰ μὲ πάρῃ ὁ διάβολος, ἐὰν καταβῶ ἐκεῖ κάτω.»

Αἶ, δά! ἀνέκραξεν ὁ Τεσακέ, ὅστις τοῦ Βέρνερ τὸ  
φῶς κρατῶν εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ οἰκονομήσῃ  
τὸ ἔτερον, εἰσῆγαγεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ βαράθρου, καὶ  
τότε παρετήρησεν εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, ὁποῦθεν εἴ-  
χον διέλθει κινδυνεύσαντες.

«Εἶναι κάτω;» ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς ἐν σπουδῇ.

«Εἶθε νὰ ἦτο,» ἐψιθύρισε ὁ Ἰνδὸς καθ' ἑαυτόν. «Τὰ  
φῶτά μας θὰ τελειώσωσι, καὶ θὰ πεινάσωμεν καὶ θὰ  
διψήσωμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ περάσωμεν τὸ ἄλλο μέρος  
τοῦ βαράθρου.»

«Ἀλλὰ, Τεσακέ, τί εἶναι τὸ ἐμπόδιον; Διατὶ δὲν  
θὰ περάσωμεν πέραν;» ἠρώτησεν ἐντρομος ὁ Βέρνερ,  
ἀγωνιζόμενος νὰ πλησιάσῃ ἔρπων τὸν Ἰνδόν, καὶ νὰ  
μάθῃ τί συνέβαινε.

Οὗτος δὲ προσκολληθεὶς πρὸς τὸν βράχον, καὶ κρα-  
τῶν τὸ φῶς ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου, ὥστε ἡ λάμψις νὰ  
κυμαίνεται εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, εἶπε· «Ἐδῶ εἶναι  
τὸ βάραθρον, ἀλλὰ ποῦ βγαίνει;»

Ὁ δὲ ἀτάραχος Γερμανὸς ὕψωσε φωνὴν τρόμου, ὅτε  
εἶδε τὸ ἀντίθετον μέρος οὕτω στενῶς πολιορκημένον  
ὑπὸ τοῦ πτώματος τῆς φονευθείσης ἄρκτου, ὥστε δὲν  
ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη πιθανότης διόδου, ἄνευ κινδύνου  
νὰ πέσωσιν ἐντὸς τοῦ χάσματος, διότι δὲν ἦτο οὐδὲ  
δάκτυλος στερεοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ νὰ στηρίξωσι χεῖρα.

«Τεσακέ!» εἶπεν ὁ Βέρνερ διακόψας τὴν σιωπὴν,  
καθισταμένην ὁλονὴν θλιβερωτέραν, «δὲν δυνάμεθα νὰ  
σταθῶμεν ἐδῶ, οὐδὲ νὰ ἐλπίζωμεν καμμίαν βοήθειαν  
ἀπὸ τὸν Ρέδχαμ, διότι δὲν ἔχει φῶς, καὶ δὲν θὰ τοῦ  
ἦτο εὐκόλον νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον εἰς τὸ σκότος ὑπο-  
κάτω τοῦ ὕδατος· καὶ ἂν πάλιν τὸν εὕρισκε, δὲν θὰ  
διεκινδύνευε καὶ εἴκοσι κεφαλὰς ἐὰν εἶχε· δὲν τὴν κα-  
τηγορῶ ὅμως, διότι ἐμὲ φοίκῃ μὲ καταλαμβάνει ἐνῶ  
ἔχω καὶ φῶς. Ἀλλ' ἐδῶ ἡ θέσις μας χειροτερεῖται ὁ-  
λονὴν, διότι τὰ φῶτά μας σῶνονται· ὥστε ἐγὼ μὲ  
τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ κάμω ἀπόπειραν. Ἐὰν δὲν  
ἡμπορέσω νὰ πλησιάσω τὴν ἄρκτον, ἀλλὰ πέσω ἐντὸς  
τοῦ βαράθρου, ἡ ὑπόθεσις δὲν θὰ ὑπάρῃ καλὰ, καὶ θὰ  
ταφῶμεν ζωντανοὶ ἐδῶ μέσα· ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχω, τότε  
θὰ μετακινήσω τὴν κυρὰ φιλενάδα μας διὰ ν' ἀνοίξω  
δρόμον.

[Ἐπεται συνέχεια]

#### ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Σκωτίᾳ τηροῦσι τὴν Κυριακὴν πράγματι. Ὅταν  
ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία μετὰ τῆς θυγατρὸς  
αὐτῆς ἦσαν ἐσχάτως ἐκεῖ, ἐπεθύμησαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν  
νῆσον Maree. Ὁ ξενοδόχος ἠρνήθη νὰ δώσῃ λέμβον ἵνα  
μεταβιβάσῃ τὰς ἐπιστολάς εἰς τὴν αὐτῆς μεγαλειότητα  
τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ λεμβούχοι ἠρνήθησαν νὰ τὴν μεταφέ-  
ρῃσι ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Προδήλως πιστεύουσιν ὅτι ὁ Θεὸς  
ἐσκόπει ὅπως οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ὑπάκοοι αὐτῶν ἐξίστου τη-  
ρῶσι τὸν νόμον αὐτοῦ.

\* \* Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἔχουσι 400 κολλέγια καὶ  
3,700 καθηγητάς. Ἡ Γερμανία 29 πανεπιστήμια μὲ 20,  
229 φοιτητάς.

\* \* Πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ ἐν Κύπρῳ ξενοδοχεῖον διὰ  
δαπάνης 1,500,000 φρ.

\* \* Ἐργολαβία.—Ἐν τῇ νήσῳ Ἰβίξῃ μιᾷ τῶν Βα-  
λεαρίδων τὸ κοινὸν ἐμβλημα τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ πυρίτις. Ἡ  
λεπτοτέρα προσοχὴ ἦν ὁ μᾶλλον ἀφοσιωμένος τῶν ἐρασμῶν  
ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ δύναται νὰ καταβάλῃ ὑπὲρ τῆς ἐρωμέ-  
νης του εἶναι νὰ πυροβολήσῃ παρὰ τὰς κνήμας τῆς τὸ πι-  
στόλιον ἢ πυροβόλον του· τὸ δὲ λαμπρότερον προτέρημα  
τὸ ὁποῖον νεανίς δύναται νὰ ἐπιδείξῃ—ἀληθῶς σπαρτιατι-  
κὸν εἰς τὸ εἶδος του—εἶναι νὰ στῇ εἰς τὸ πῦρ ἀτρόμητος....  
Αἱ κνήμαι τῶν κορῶν εἰσι κατὰστικτοὶ ἐκ τῶν χαλίκων  
τούς ὁποίους ἕκαστος πυροβολισμὸς ἐκτοξεύει κατ' αὐτῶν,  
ἀφιέμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἀλ-  
λοῖμονον εἰς τὰς ἐχούσας πολλοὺς ἐργολάβους.

\* \* Ἐπισκεπτῆρια κινέζων.—Τὰ ἐπισκεπτῆ-  
ρια τῶν κινέζων συγκοινωνοὶ ἐκ μεγίστου φύλλου ἐρυθροῦ  
χάρτου, ἐφ' ᾧ εἶναι μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένοι τὸ ὄ-  
νομα τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν ὅλῳς ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι τὸ  
ἐπισκεπτῆριον τοῦτο διπλοῦται δεκάκις· τὸ ὄνομα γράφεται  
ἐν τῇ γωνίᾳ ἐπὶ δεξιᾷ προηγουμένης τῆς φράσεως «ὁ μω-  
ρότατος ἀδελφός σου», «ὁ ἀνάξιος φίλος σου ὅστις κύπτει  
τὸν αὐχένα καὶ προσφέρει τὰ σεβάσματά του» κτλ. Ἡ ὀρ-  
θὴ ἐθιμοτυπία εἶναι νὰ ἐπιστρέφωται τὰ ἐπισκεπτῆρια  
ταῦτα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους διότι ὑποτίθεται ὅτι ἡ διὰ  
ταῦτα δαπάνη εἶναι μεγάλη πρὸς γενικὴν διανομήν.